

Հիպոլիտեայ՝ Դանիէլի մեկնութենէն ծանօթ հատուած մը չերեւիր առ մեզ. իսկ հետեւեալն, Տեսիլ Դանիէլի մարգարէի և մեկնորսին երանկոյն Հիպոլիտեայ Ռուտրացոյ վասն զպատեան ետահին և կատարածի աշխարհի. «Եւ սեա զասանն շորորոյ» (Դան. պ. է. 7) մեծ նմանութիւն ունի վասն ետահին զրովմանը. հատուածս տպուած է առ Փիլրայի (էջ 236—239), առ մեզ ձեռագիր թ. 712:

Երանկոյն Հիպոլիտեայ եպիսկոպոսի և վիպի. վասն կատարածի աշխարհի և վասն Ետահին, և յերկրորդ զաշուտ Տեանն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի. այս խորագրով հատուածներ կը յիշուին. «Քանգի երանկի մարգարէն աչք մեր եղեն¹» թ. 512 և 514. «Եւ արդ յաշարոջ եղարբ» թ. 456. և «Քանգի Տեանն Յիսուսի Քրիստոսի գալուստն յերկրի. թ. 986. և երեքն ալ նոյն են, յետինս միաներուն կէսն կը սկսի. Փիլրայ փոքր մաս մը տպած է, առջին հատուածին սկզբնաւորութեամբ:

Հուսկ, թէպէտ ընդզմ՝ Նովոտորոսի և ընդզմ՝ Բերոնի զրոյ մէջ՝ շատ անգամ խնդիր կ'ըլլայ երկոց բնորեանց և շորորորոգորեան վրայ, սակայն անհարազատ կը համարուին և են՝ ի գրչագիրս իրեն ընծայուած պատասխաններն, «Ըստ աւետեաց յիշատակի ինճամանայ ծնեալ Տէրն մեր» . «Չմարդն տասնց Աստուծոյ Բանկին խոստովանել» . —

Հիպոլիտեայ այս զբքին վրայ և հայ ձեռագրի համար (թ. 46) կ'ըսէ զրեալ յամի Տեանն 1307 ի Կաֆա. և կը յաւելու թէ Հեւպոլիտեայ ծանօթ զործերուն մէջ այս հատուածս չենք գտներ:

1. Կը յիշուի Հայ. 2եւզրց. ցուցակի մէջ (665): Սկզբը լուսանցքի վրայ բուրբակի մէջ (Գ) կը նշանակուի. ուստի երմէ յառաջ երեք ուրիշ զործեր ալ կային նախնարար: — Ճիշտ մեր այս ճանին հին-բուլղարական թարգմանութիւն մ'ալ կայ ժի գարէն:

- 2. Migno, Patr. gr. X. 803-854:
- 3. 1896: էջք 49; 60:
- 4. 1896:
- 5. Մատեն. Հայկ. Թրգմ. էջ 308:

«Եռանկ արարած է և ոչ չարչարի» . — «Իսկ որ երկու բնորեան ասեն» . — որոց իբրաքանչիւրը երեք կամ չորս տող է, հրատարակուած Փարիզեան զըջագրի (թ. 85) վրայէն, ի Մարթենէ (էջ 70—74): Արարած ամսագրոյ մէջ՝ կը յիշուին Հիպոլիտեայ ընծայուած քանի մը հայերէն պատասխաններ, հանուած ի բարուածոց, և ըստ մտաց յօդուածագրին, մաս մը կը համարուին ընդզմ՝ Ետահին կամ այլ որ և է գրքի. Հիպոլիտեայ (յ) Բուտրացոյ (ոյ), «Չի միտարիս Սրբոյ Երրորդորեանն...» — Այլուստ. «Ըստ ետահին օրինակի, քեպտո և յԱստուծոյ են Սրբի և Հոգի...» — Նորին, «Ոչ վասն անճին ինչ միայնոյ զաստուածորսն ասեր...» — Նորին ի նոյն. «Չի Հայր Աստուած կատարեալ է...»: Հանդես ամսօրեայ այս հատուածներս է զարու թարգմանութիւն կը համարի՝

Մեր Մատենագարանին ճարնտիր մ'ալ (Իթ) Հիպոլիտեայ Բուտրացոյ կ'ընծայէ Անթիպատրոսի Բուտրացոյ ի Մուննդն Քրիստոսի մէկ ճարն՝. «Պարտապանորեանս իւնջ գիր, քագաւորակն գիր, որ այսօր քարոզեցաւ ժողովրդեան, ո՛վ սիրելիք»:

Առ ժամն ասոնք են Հիպոլիտեայ զործոց հայերէն հատուածներն. հաւանական կը թուի թէ գտնուին ուրիշ կտորներ ալ, մանաւանդ իր մեկնութիւններէն. զուցէ նաեւ ըլլան հատուածներ որ ուրիշ անուան տակ ծածկուած են կամ խառնուած այլոց ճարնուն մէջ, ինչպէս որ ընդհակառակն Հիպոլիտեայ զործերն այլ և այլ մասերու բաժնուած տեսանք:

Հ. Գ. ՉՐԱՅԵԱՆ

ԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ
 Ինակատար, կամ կարգաւորութիւն հասարակաց աղօթից հայաւտանեաց եկեղեցւոյ. արարեալ սրբոյ Սահակայ եւ Մեսրոպայ լարդապետի եւ Գիւտայ եւ Յովնաննու մանդակունւոյ եւ այլոց վարդապետաց:

ԳԻՆՆ Է 10 ՖԻ.